

ffabs Skyld, skal jeg denne Gang gjøre for Frederiksfunds Skyld, og derfor skal jeg, da naturligtvis selve Egnen og selve Landet ere det, som er det Bigtigste, og det at fremme noget Godt er bedre end at vise Modstand mod Noget Slekt, skal jeg ikke modsætte mig, at denne Lov kommer ud i den Skikkelse, som jeg maa antage, at den ærede Minister er uroffkelig overbevist om, er den eneste, hvorved Jernbanen kan realiseres i dette Dieblit.

Tauber: Jeg kan iiltræde næsten Alt, hvad den ærede sidste Læser yttrede, men jeg skal kun bemærke, at det Resultat, hvortil han kom, undrede mig. Derfom der i Fremtiden atter blev Spørgsmaal om at give det sjællandske Jernbaneselskab Forlængelse af Tidsfristen, kom der vel ogsaa nok en Egn i Sjælland, som man maatte tage Hensyn til, og for hvis Skyld man skulde give 4, 14 eller 40 Aars Forlængelse. Dette maa imidlertid det ærede Medlem naturligtvis afgjøre med sig selv. Hvad det ærede Medlem bemærkede om det sjællandske Jernbaneselskabs Færd, er fuldstændig rigtigt, og det undrer mig, at den ærede Ordfører ikke kan lægge nogensomhelst Vægt derpaa. Den ærede Ordfører bemærkede for lidt siden imod mig, at der ikke var oplyst Andet om, at Frederiksfund kunde faae en Jernbane paa anden Maade, end hvad jeg havde sagt, nemlig at Nogle havde ansøgt om Koncession. Jeg vil i den Henseende bemærke, at der tillige er kommet en anden Anhydning fra den ærede Minister, og den gik ud paa, at der i det Mindste var spurgt om, hvorvidt det kunde nytte at komme med Ansøgning om Koncession til Anlæg af en Jernbane fra Kjøbenhavn til Frederiksfund over Vedbæk, men at den ærede Minister havde sagt, at det ikke kunde nytte. Det er altsaa den ærede Minister, der har forhindret dem, der havde saadanne Planer, fra at komme frem med dem; thi, naar den ærede Minister svarede saaledes, kunde det ikke nytte, i alt Fald ikke i det Dieblit, at komme frem dermed; dette maa vel mindes. Det er min fulde Overbevisning, at Frederiksfund vil kunne faae en Jernbane paa en anden Maade, men det er Noget, jeg selvfølgelig ikke kan bevise under de nuværende Forhold, efterfom den ærede Minister selv har forhindret Aktieselskabet fra at komme frem med sit Andragende; jeg støtter det imidlertid paa andre Beretninger. Fremdeles maa jeg atter fremhæve, at Følgen af, at dette Endringsforslag vedtages, ikke vil være nogen anden end den, at Frederiksfund muligvis kommer til at vente paa en Bane i et halvt eller et helt Aar, men ikke, at den overhovedet ikke faar en Bane. Jeg betragter det som meget uheldigt, at den ærede Minister har bragt alle disse Jernbaner frem i eet Forslag. De staa ikke i nogen Forbindelse med hverandre, og det er urigtigt og ubilligt at sige til de øvrige Egne i Sjælland, Slagelse—Næstved,

Hillerød—Roskilde, Holbæk—Sjællands Odde osv.: I faae ingen Jernbane, og der kan ikke gives Bevilling dertil; thi Nøgtdagen skal ikke give Samtykke til disse Koncessioner, med mindre det sjællandske Jernbaneselskab tillige faar de 4 Aar, som det forlanger for at bygge Banen til Frederiksfund. Det er en aldeles ubillig og ufornøden Forbindelse, der bringes tilveie imellem disse Baner. Jeg vilde have anset det for det eneste Rette, om den ærede Minister, efterat den bestemte Modstand mod at forlange Tidsfristen var fremkommen fra saa mange Medlemmer her i Thinget, havde taget dette Forslag ud af Loven og gjort det til en særlig Lov, saaledes at det behandlede selvstændigt. Skaar var noget Egnende Tilfældet. Den ærede Minister sagde da til os. Her er en Lov, som jeg anser for at yde Kjøbstæderne nogen Hæstfordighed, men I kunne ikke faae den ud uden tillige at ophæve Krammarederne, et Spørgsmaal, som aldeles ikke stod i Forbindelse dermed. (Berg: Det sagde han ikke!). Ja, Loven kunde dog ikke komme ud paa anden Maade. Idag siger den ærede Minister det Samme, idet han siger til os: I faae ikke Baner fra Næstved til Slagelse og de andre Baner, med mindre I ville give det sjællandske Jernbaneselskab den forlangte Forlængelse. Loven kan ikke komme ud paa anden Maade, og de andre Baner komme da heller ikke i Stand. Det er imod denne ufornøden Forbindelse, jeg maa nedlægge Indsigelse. Jeg vil altsaa opfordre det ærede Thing til at vedtage de Forslag, som nu ere stillede, og jeg vil antage, at den naturlige Følge deraf vil være, at Frederiksfund, hvis den ærede Minister enten ikke mener at kunne give et andet Selskab Koncession eller at kunne faae det sjællandske Jernbaneselskab til at gaa ind paa at bygge Banen uden Forlængelse af Tidsfristen, vil komme til at vente et Aar. Derved vil der ikke være tabt Noget, og det anser jeg for det ene Rigtige. Derfom Mindretallets Forslag ikke skulde blive vedtaget, vil jeg stemme imod Loven; thi jeg tror ikke, at der er nogen saa afgjort Sandsynlighed for, at noget af de andre Jernbaneanlæg vil komme i Stand, at jeg af den Grund skulde give mit Samtykke til, at det sjællandske Jernbaneselskab faar 4 Aars Forlængelse af den det tilkommende Uopfigelighed, og at Sjælland 4 Aar længere skal forblive trolbundet under det sjællandske Jernbaneselskab, hvis Træl det er.

Dinesen: Jeg vil stemme for den foreliggende Lov, og jeg vil ønske, at alle Endringsforslagene maa blive forkastede. Jeg ønsker det, fordi jeg tror, at der er nogen Udsigt til at faae disse Jernbaner, en Udsigt, som maaske vil forsvinde, dersom vi ikke faae Loven vedtagen. Jeg bad om Ordet, dengang det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) udtalte, at han ved at aabne Muligheden for at faae en